

4) nauczycielom zatrudnionym w pełnym wymiarze godzin, nie posiadającym przepisanych kwalifikacji zawodowych, ukończonych studiów wyższych, a nauczającym przedmiotów ogólnokształcących i nadobowiązkowych oraz nie kwalifikowanym kierownikom i wychowawcom internatów i świetlic . . . 1.630.—

§ 4. 1. Nauczycielom wymienionym w § 3 pkt 3 i 4, uznanym przez właściwego ministra, Prezesa Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego za wybitnych pedagogów, może być przyznany dodatek służbowy w wysokości . . . 5.250.—

2. Liczbę osób objętych dodatkiem przewidzianym w ust. 1 ustala właściwy minister (Prezes CUSZ) w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 5. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady

Ministrów z dnia 9 września 1949 r. w sprawie dodatków funkcyjnych i służbowych dla nauczycieli szkół zawodowych (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 395) oraz §§ 24 i 25 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 83) w odniesieniu do nauczycieli, wychowawców, dyrektorów i kierowników szkół zawodowych prowadzonych w szkołach i zakładach specjalnych podległych Ministrowi Oświaty.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom: Finansów, Rolnictwa i Reform Rolnych, Komunikacji, Poczty i Telegrafów, Pracy i Opieki Społecznej, Żeglugi, Sprawiedliwości, Oświaty oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

422

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 września 1950 r.

w sprawie zniesienia komisji klasyfikacyjno-szacunkowych i komisji osadnictwa nierolniczego.

Na podstawie art. 36 ust. 3 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) zarządza się, co następuje:

§ 1. Znosi się komisje klasyfikacyjno-szacunkowe i komisje osadnictwa nierolniczego istniejące na podstawie dekretu z dnia 6 grudnia 1946 r. o przekazywaniu przez Państwo mienia nierolniczego na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 389).

§ 2. Kompetencje zniesionych w myśl § 1 komisji w odniesieniu do przekazywania domków mieszkalnych jedno- lub dwurodzinnych przenosi się na prezydya miejskich (gminnych) rad narodowych, w których zarządzie domki te się znajdują.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

423

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SZKÓŁ WYŻSZYCH I NAUKI

z dnia 21 sierpnia 1950 r.

w sprawie utworzenia wydziałów i katedr w Szkole Głównej Służby Zagranicznej w Warszawie.

Na podstawie art. 20 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W Szkole Głównej Służby Zagranicznej w Warszawie tworzy się następujące wydziały: 1) Dyplomatyczno-Konsularny, 2) Handlu Zagranicznego oraz 3) Społeczno-Polityczny.

2. Wydział Społeczno-Polityczny tworzy się na okres do końca roku szkolnego 1950/51.

§ 2. Tworzy się następujące katedry wraz z połączonymi z nimi zakładami naukowymi:

1. Na Wydziale Dyplomatyczno-Konsularnym: 1) Ekonomii Politycznej II, 2) Historii I, 3) Historii II, 4) Historii III, 5) Prawa Państwowego, 6) Geografii Gospodarczej II, 7) Prawa Międzynarodowego Publicznego I, 8) Prawa Międzynarodowego Publicznego II, 9) Polityki Międzynarodowej, 10) Prawa Międzynarodowego Prywatnego, 11) Prawa Konsularnego, 12) Ma-

terializmu Dialektycznego i 13) Podstaw Marksizmu-Leninizmu.

2. Na Wydziale Handlu Zagranicznego: 1) Ekonomii Politycznej I, 2) Geografii Gospodarczej I, 3) Statystyki, 4) Rachunkowości, 5) Towaroznawstwa, 6) Handlu Zagranicznego, 7) Finansów i Kredytu, 8) Struktury i Planowania Gospodarczego i 9) Prawa Porównawczego Cywilnego i Handlowego.

3. Na Wydziale Społeczno-Politycznym: 1) Demografii, 2) Nauki Administracji i Prawa Administracyjnego, 3) Ekonomiki i Organizacji Pracy.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1950 r.

Minister Szkół Wyższych i Nauki: A. Rapacki

424

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 5 września 1950 r.

w sprawie dokumentów dla członków załóg statków na śródlądowych drogach wodnych.

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Każdy członek załogi statku pływającego na śródlądowych drogach wodnych obowiązany jest mieć książeczkę żeglarską.

2. Książeczka żeglarska jest dowodem zatrudnienia w zawodzie żeglarskim.

3. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych na tratwach.

§ 2. 1. Do książeczki żeglarskiej wpisuje się dane osobowe członka załogi oraz dane, charakteryzujące jego pracę w zawodzie żeglarskim, a mianowicie:

- 1) imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, stan cywilny, przynależność państwową, miejsce zamieszkania, szczegółowy rysopis, stosunek do służby wojskowej (na podstawie przedłożonego dokumentu wojskowego), numer, datę i miejsce wystawienia dowodu tożsamości (na podstawie przedstawionego dowodu tożsamości), dane o przebiegu dotychczasowej pracy (służby) i o posiadanych kwalifikacjach (na podstawie przedłożonych dowodów);
- 2) nazwę lub cechę statku, numer rejestracyjny i datę wpisu do rejestru statku, na którym jest zatrudniony, rodzaj oraz nośność lub siłę maszyn statku, nazwę i siedzibę urzędu, instytucji, przedsiębiorstwa lub firmy, do której należy statek, lub nazwisko i adres właściciela statku, jeżeli jest nim osoba prywatna, oraz nazwisko i imię kierownika statku;
- 3) charakter zatrudnienia na statku oraz datę przyjęcia i zwolnienia ze statku, stwierdzenie zwolnienia przez władze żeglugowe, przebieg pracy na statku i odbyte podróże (rejsy) oraz przerwy w podróżach (rejsach) i przebieg prac wykonywanych w czasie przerw w podróżach; nie uważa się za przerwę w pracy na statku okresów wyczekiwania statku na podstawienie do załadunku lub wyładunku, czasu przeznaczonego na wyładowanie lub załadowanie oraz okresu postoju spowodowanego wysokim stanem wody, pochodem lodów lub innymi przeszkodami dla żeglugi w okresie nawigacyjnym.

2. Jeżeli na statku przebywa stale żona członka załogi, do książeczki wpisuje się jej imię, nazwisko rodowe oraz datę i miejsce urodzenia. Do książeczki żeglarskiej wpisuje się również imiona dzieci do lat 15 włącznie, jeżeli wraz z ojcem przebywają stale na statku.

3. Jeżeli członkowie rodziny przebywają stale z członkiem załogi na statku i są zatrudnieni w charakterze załogi, wówczas powinni oni posiadać własne książeczki żeglarskie.

§ 3. Wzór książeczki żeglarskiej ze wskazówkami o prowadzeniu w niej wpisów ustali Minister Komunikacji w drodze zarządzenia ogłoszonego w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych.

§ 4. 1. Książeczki żeglarskie wydaje za zwrotem kosztów własnych na wniosek osób wskazanych w § 1 ust. 1 i 3 właściwa według miejsca zatrudnienia tych osób władza żeglugowa II instancji (dyrekcje okręgowe dróg wodnych).

2. Książeczkę żeglarską wydaje się na okres lat trzech. Po tym terminie posiadacz jest obowiązany przedłożyć ją władzy żeglugowej wskazanej w ust. 1 celem przedłużenia terminu ważności.

3. Obywatelom państw obcych mogą być wydane książeczki żeglarskie zgodnie z postanowieniami umów międzynarodowych, a w braku takich umów, na zasadach wzajemności.

§ 5. 1. Do podania o wydanie książeczki żeglarskiej należy dołączyć:

- 1) zaświadczenie pracodawcy o przyjęciu do pracy; jeżeli składający podanie jest właścicielem statku, należy przedłożyć dowód stwierdzający prawo własności statku;
- 2) dwie fotografie i ewentualnie dwie fotografie żony (§ 2 ust. 2) formatu 4,5×6 cm na białym tle;
- 3) dokumenty lub ich uwierzytelnione odpisy, stwierdzające dane, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 i ust. 2; nie dotyczy to rysopisu członka załogi;
- 4) świadectwo lekarskie stwierdzające przydatność do zawodu żeglarskiego.

2. Podanie nie odpowiadające wymaganiom ust. 1 należy uzupełnić na wezwanie władzy żeglugowej.

3. Uczniowie szkół żeglarskich składają podania o wydanie książeczek żeglarskich za pośrednictwem dyrekcji szkoły, która dołącza do podań uwierzytel-